

álló, senkihez sem hasonlítható, műveiben önéletrajzi adatokat pazarul zsúfoló mesterről. Különös ez s eléggé sajnálatos.

Annál jobban eshet Krúdy olvasóinak — ismétlem, a legnagyobb méretű magyar olvasótábornak — a művészet, a rajzolás gyors és pontos reagálása, segítő készsége. Krúdy könyveit életében, sőt pályája elején kezdték illusztrálni, példa rá Basch Árpád, Major Henrik, vagy Kürthy György. Az illusztrátorok derékhada azonban csak az ötvenes évek után indult hódító útjára, addig újabban különben is Krúdy könyvei alig-alig kerültek nyomdába. Pfannl Egon és Szigethy István után Ferenczy Béni rajzai jelentik az első nagy állomást, objektív és realista lapjai után a romantikus hevület alkotói — Hincz Gyula, Györi Miklós, Jurida Károly, Kass János, Papp Oszkár — következnek, Szántó Piroska joggal utal az oeuvre szürrealista elemeire, Csernus a manierizmus bűbájára, Csohány Krúdy hőseinek felülmúlhatatlan étvágyára, Kondor Lajos az erotika diszkrét, de intenzív szerepére. Ha Krúdy késői műveinek mohó részletezéseire gondolunk, az az érzésünk, hogy Szabó Vladimir az, aki itt legközelebb férközött a mesterhez a realizmus és álomszerűség borotvaélén egyensúlyozó lapjaival.

E szép seregszemlét Vayerné Zibolen Ágnes tervezte és valósította meg nagy körültekintéssel, hosszú utánjárásokkal. Meg kell köszönni neki ezt a szép élményt a kiállítás megnyitása pillanatában.

Genthon István

Krúdy Gyula illusztrátorai

Ebben a számomra valóban ünnepélyes és meghatározó pillanatban hadd idézzem feledhetetlen barátomnak, Hevesi Andrásnak a két háború közt megjelent s ma is alapvető Krúdy-tanulmánya tündöklő sorait. „Néhány kitűnő fiatalember, — írta — akik közül egyik se ismerte személyesen, most végzi a Krúdy-apoteozis nehéz munkáját, most emeli ki e nagy és nemes íróat, mint egy elsüllyedt antik gályát a sárból és iszapból.”

E sorok papírravetése óta évtizedek teltek el, a gálya immár a parton áll, soha ki nem alvó, titokzatosan foszforeszkáló fényei százczereket vonzottak a közelébe. Krúdy — méltán — legolvasottabb prózairónkká változott, bár irodalomtörténészeink még csak előszókbán és utószókbán próbálják méltatni s máig nem sikerült (egyetlen vidéki doktori értekezéstől eltekintve) bármily szerény monográfiát összehozniuk erről az egyedül-